

med Korn, og det gjør det i det Væsentlige nu, saa er det givet, at det er Landbruget, der forsyner den ikke kornproducerende Del af Befolkningen med dens Fornødenheder, og sælger til den. Det kan gjøres gjældende, at enkelte Gaarde ikke sælge, men forbruge endog mere Korn, end de producere, men for Landbruget i det Hele kan det ikke nægtes, at Kornsalget er af stor Betydning. Naar man vil se det danske Landbrugs Fælske eller vil se en Sikkerhed for det danske Landbrug i den Af sætning, det har af forædlede Landbrugsprodukter i Stikkelse af Fødevarer, maa det jo ikke overjes, at Prisfaldet ingenlunde er gaaet denne Produktion forbi; det maa ikke glemmes, at for en af vore Hovedudførelsesartikler, Smør, er Prisen gaaet om trent 20 pCt. ned. Det er ganske vist ikke i samme Forhold, som Prisen er gaaet ned paa Byg, men at det er noget meget Væsentligt, naar det skal være Hovedindtægten, for ikke at sige den eneste Indtægt for en Landmand, at hans Varer ere gaaede 20 pCt. ned, er klart, og hvad Fødevarer angaar, har jo Nedgangen været endnu meget mere end 20 pCt. Jeg tror derfor, at det vilde være noget sangvinist at gjøre Regning paa, at Produktionen af Fødevarer skulde være saa sikker og lønnende i det danske Landbrug, at man saa ganske kunde lufte Diet for de Vanstieligheder, som Landbruget har at overvinde ved det stærke Prisfald paa Kornvarer. Naar det ærede Medlem saa vil gjøre gjældende, at den dyrere Kornpris vil formindste vor Fordel ved Produktionen af Fødevarer, maa det ærede Medlem jo ikke glemme, at Korn ikke er det eneste Raastof, hvorigjennem man producerer Fødevarer, og at man altsaa meget godt kunde tænke sig en forhøiet Bygpris endogsaa af et Par Kroner, uden at det i mindste Maade mærkelig vilde fordyre Produktionen af Smør og Fødevarer (Bøjjen: Umuligt.) Det ærede Medlem maa forlade mig, deri har det ærede Medlem ikke Ret, thi dersom andre Kornvarer som Rug, Havre osv. med samme Nytte kunne bruges til at producere Fødevarer, og deres Pris ikke paa virkes ved Bygprisens Stigen, tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret. Det ærede Medlem havde meget at indvende mod Bygtolden i og for sig og mente, at Nytte kunde den ikke gjøre, men Stade kunde den eventuelt gjøre for dem, der producere Fødevarer. Jeg tror, at det ærede Medlem har lige saa lidt Ret i denne Formening som i den anden. Jeg kan ikke se rettere, end at et forøget indenlandsk Forbrug maa nødvendigvis blive til Fordel for Producenterne. Dersom Forholdet var det, at alle de Tønder Byg, der produceres her i Landet, var første Klases

Handelsvarer og altid kunde gjøre Regning paa en let og fordelagtig Af sætning til Udlandet, havde det hele Spørgsmaal ikke saa meget at betyde for os, som det efter min Mening har nu, men det er jo ingenlunde saa, — ingenlunde —, det er en særlig Fordel for en Del Landbrugere at kunne producere det bedste, første Klases Byg, fin Maltbyg, men det ærede Medlem, som jeg tror ogsaa er Landmand maa jo dog vide, at der er mangfoldige Landbrugere, den overveiende Del af Landbrugerne i Landet, for hvem det er aldeles umuligt at producere denne Vare, fuldstændig umuligt efter Jordens og Klimaets Bestaaffenhed, og endogsaa for de begunstigede Landbrugere, som ikke saarne de nødvendige Betingelser for denne Produktion, maa det ærede Medlem være bekendt med, at det ikke er nogen let Produktion. Foruden hvad der i Øvrigt influerer paa, hvorvidt Byg er 1ste Klases Handelsvare eller ikke, Gjennemdyrkingen, Jordbunden o.s.v., er der endvidere vort Klima, Høstforholdene, som ingen Landmand raader over, og man skal da ikke have været Landmand ret længe for at vide, hvor hyppig det indtræffer, at Forholdene stille sig saaledes, at Kornet paa Grund af Veiriget i Høsten kun bliver en ringe Handelsvare. Nei, Forholdet er i Virkeligheden det, at det kun er en mindre Del af det danske Byg, som egner sig til at konkurrere paa det store Verdensmarked som første Klases Handelsvare. Det er Sagen, og netop derfor forekommer det mig, at det har en særdeles Betydning, at man bevarer sit indenlandsk Marked saa vidt muligt for det danske Landbrug. — Det ærede Medlem har ogsaa gjort opmærksom paa, at til Brænderibrug behøves ingenlunde første Klases Varer. Det forholder sig ganske vist saaledes, og det ærede Medlem har med god Føie peget hen paa, at det, som vilde være det Allervirkeligste af Alt for at staffe Af sætning for de ringere Varer til Brænderier, vilde være at komme ind paa Produktbestaaffning; men at den heller ikke er let at faae gennemført, have vi da Erfaring for. I det Hele taget forekommer det mig, at dette, at ville slyde det Gode fra sig i Forventning om, eller fordi man fordrer det Bedste, i dette Tilfælde som saa ofte vil føre til, at man sandsynligvis hverken faar det Gode eller det Bedste. — Endogsaa Mais havde det ærede Medlem afgjort imod at lægge Told paa. For mig staar det som uimodsigeligt, at for ethvert 100,000 Tdr. Mais, der bliver borte, bliver der Plads for et lignende Quantum af dansk Korn til Af sætning her i Landet. Af sætning til Udland-